

URZĄD GMINY
w Starym Targu

Wpłynęło dnia 11. SIE. 2014
Nr 3506/2014
Podpis E.U.

- RG
- Wój

tylko postępowanie

Gdańsk, dnia 07.08.2014r.

Sygn. akt SKO Gd/1903/14

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gdańsku

w składzie:

1. Przewodniczący - Adam Dobrowolski (spr.)
2. Członek - Liliana Wrzesień-Borek
3. Członek - Katarzyna Zegan-Brzeska

na posiedzeniu w dniu 07.08.2014r. po rozpoznaniu skargi Tomasza Witka na nie załatwienie przez Wójta Gminy Stary Targ w terminie wniosku z dnia 30.12.2013r. o wykreślenie z gminnej ewidencji zabytków budynku mieszkalnego posadowionego na działce nr 265/2 w Starym Targu

Na podstawie art. 37 § 2 w zw. z art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14.08.1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 267)

postanawia

odmówić wyznaczenia Wójtowi Gminy Stary Targ dodatkowego terminu do załatwienia w/w wniosku

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30.12.2013r. złożonym w Urzędzie Gminy Stary Targ Tomasz Witka wniósł o wykreślenie z gminnej ewidencji zabytków budynku mieszkalnego posadowionego na działce nr 265/2 w Starym Targu.

W odpowiedzi na ten wniosek Wójt Gminy Stary Targ pismem z dnia 10.04.2014r. przesłał wnioskodawcy m.in. kopię pisma Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 10.04.2014r. i zaproponował ponowne wystąpienie z wnioskiem po wydaniu decyzji przez PINB w Szumie.

Pismem z dnia 22.04.2014r. Tomasz Witka powołując się art. 37 kpa złożył do Kolegium skargę na bezczynność Wójta Gminy Stary Targ polegającą na niezakończonym jego wniosku z dnia 30.12.2013r. W uzasadnieniu skarżący przedstawił przebieg postępowania i wskazał, iż zgodnie z art. 104 kpa organy administracji publicznej załatwiają sprawy poprzez wydanie decyzji administracyjnej.

Rozpatrując sprawę Kolegium zważyło co następuje:

Zgodnie z art. 35 § 3 kpa załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od dnia wszczęcia postępowania, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów

zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu (art. 35 § 5 kpa).

Ponadto stosownie do treści art. 36 § 1 kpa o każdym przypadku niezakończona sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin zakończenia sprawy.

Na niezakończona sprawy w terminie określonym w art. 35, w przepisach szczególnych, ustalonym w myśl art. 36 lub na przewlekłe prowadzenie postępowania stronie służy zażalenie do organu wyższego stopnia, a jeżeli nie ma takiego organu - wezwanie do usunięcia naruszenia prawa - art. 37 § 1 kpa.

Art. 37 § 2 kpa przewiduje, iż organ wymieniony w § 1, uznając zażalenie za uzasadnione, wyznacza dodatkowy termin zakończenia sprawy oraz zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych niezakończona sprawy w terminie, a w razie potrzeby także podjęcie środków zapobiegających naruszaniu terminów zakończenia spraw w przyszłości. Organ stwierdza jednocześnie, czy niezakończona sprawy w terminie miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

W tym miejscu należy podkreślić, iż wyznaczenie organowi administracji publicznej na podstawie art. 37 § 2 kpa dodatkowego terminu zakończenia sprawy może dotyczyć jedynie sprawy administracyjnej w rozumieniu art. 1 pkt. 1 kpa należącej do właściwości tego organu, rozstrzyganej w drodze decyzji administracyjnej. W literaturze i orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, iż również w niektórych sprawach które mają być rozstrzygnięte postanowieniem np. kończącym postępowanie w sprawie, albo rozstrzygającym sprawę co do istoty, czy też wydanym już po jego zakończeniu możliwe jest złożenie skargi na bezczynność organu. Sytuacja taka nie dotyczy jednak postanowień, które nie zakończają sprawy co do istoty i nie kończą postępowania w sprawie i w przypadku gdy organ nie wydaje takiego postanowienia, albo decyzji administracyjnej nie można zaskarżyć jego bezczynności, a organ wyższej instancji nie może wyznaczyć dodatkowego terminu do zakończenia sprawy.

Również sprawa dotycząca wykreślenia z gminnej ewidencji zabytku wpisanego do tej ewidencji nie jest zakończenia w formie decyzji administracyjnej, czy też postanowienia i w takiej sytuacji brak jest podstaw do wyznaczenia organowi właściwemu do dokonania wykreślenia dodatkowego terminu do dokonania tej czynności.

Zgodnie z art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23.07.2003r. o ochronie zabytków i opiece nad nimi (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z zm.) wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy.

W przeciwieństwie do wpisywania czy też wykreślenia z rejestru zabytków prowadzonego przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, wpis zabytku do gminnej ewidencji zabytków, czy też jego wykreślenie nie są dokonywane na podstawie decyzji administracyjnej (art. 9 i art. 14 w/w ustawy).

Przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad nimi nie dają podstawy do dokonania wpisu czy też wykreślenia zabytku z gminnej ewidencji zabytków w formie decyzji administracyjnej. Takiej podstawy nie zawiera również rozporządzenie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem określające sposób prowadzenia rejestru zabytków, krajowej ewidencji zabytków, wojewódzkiej ewidencji zabytków, gminnych ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. Nr 113, poz. 661).

W wyroku z dnia 06.10.2011r., nr II SA/Kr 991/11 (baza LEX 984768) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wskazał, iż czynność polegająca na ujęciu w gminnej ewidencji zabytków innych zabytków nieruchomości (tj. niewpisanych do rejestru i nie znajdujących się w wojewódzkiej ewidencji zabytków) wyznaczonych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków stanowić może czynność z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa (art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.). Również z treści tego wyroku wynika, iż czynność wpisania zabytku do gminnej ewidencji zabytków nie stanowi decyzji administracyjnej. Podobną konstatację można odnieść do czynności wykreślenia zabytku z gminnej ewidencji zabytków, czy też odmowy dokonania takiego wykreślenia.

Należy podkreślić, iż podstawową zasadą prawa administracyjnego jest zasada praworządności. Zgodnie z art. 6 kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Działanie na podstawie prawa oznacza działanie w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. Wydawane decyzje administracyjne nakładające na ich adresatów obowiązki lub odmawiające przyznania im określonych uprawnień muszą mieć swoje oparcie w konkretnych, obowiązujących przepisach prawa administracyjnego materialnego. Samoistnej podstawy wydania decyzji administracyjnej nie stanowi art. 104 kpa. Organy administracji wydając decyzję administracyjną muszą ją oprzeć na wyraźnie wskazanej normie prawnej i nie wolno im przekroczyć granic jakie ta norma wyznacza. Rozważania te odnoszą się również do postanowień.

W niniejszej sprawie jak już w/w brak jest konkretnego przepisu prawa materialnego, który mógłby stanowić podstawę do wydania decyzji administracyjnej orzekającej zarówno o wpisie zabytku do gminnej ewidencji zabytków, jak też o jego wykreśleniu. Przepisem takim nie jest także art. 104 kpa, który stanowi jedynie proceduralną (a nie materialną) podstawę wydawania decyzji administracyjnych. W takiej sytuacji wykreślenie zabytku z gminnej ewidencji zabytków, czy też odmowa dokonania takiego wykreślenia nie stanowi aktu administracyjnego załatwiającego sprawę administracyjną, ale jest niezaskarżalną czynnością materialno-techniczną do której nie ma zastosowania art. 37 kpa.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż skarga Tomasza Witka na bezczynność Wójta Gminy Stary Targ w przedmiocie załatwienia wniosku z dnia 30.12.2013r. o wykreślenie z gminnej ewidencji zabytków budynku mieszkalnego posadowionego na działce nr 265/2 w Starym Targu nie może zostać uwzględniona i brak jest podstaw prawnych do wyznaczenia w/w organowi dodatkowego terminu do załatwienia w/w wniosku.

Przedmiotowe postanowienie jest ostateczne i nie służy na nie zażalenie.

Podpisy Członków Kolegium:

1.
2.
3.

Otrzymują:

1. Tomasz Witka- ul. Świerczewskiego 49, 82-410 Stary Targ
2. Wójt Gminy Stary Targ